

УВОДНИК

Маја Радоман Цветићанин, проф. српског језика

ОШ „Вожд Карађорђе“, Алексинац

Техничка школа „Прота Стеван Димитријевић“, Алексинац

и-мејл: majaradoman.cvet@gmail.com

Драги школски библиотекари,

Ову годину обележили су многи рекорди у српској просвети – најдужи штрајк просветних радника, највећи удар на џеп просветних радника, предлог Правилника о финансирању, који је изазвао најгласније негодовање просветних радника, а онда коначна верзија Правилника, која је поделила школске библиотекаре на основношколске и средњошколске, а многе сврстала међу технолошке вишкове, затварајући у неким школама врата библиотеке током једне смене, а у другима и током неколико дана у недељи.

Неко ће рећи да сви треба да једнако поделимо терет економске кризе и да остајање без посла није новина, ни изум просвете, а ни проблем само школских библиотекара. Рећи ће и да у просвети нема отпуштања, само спискова технолошких вишкова и радника са непуном нормом, који по закону и договору синдиката и Министарства имају предност у допуњавању норме до пуног радног времена. Питаће се зашто школски библиотекари галаме.

Позвали смо не само школске библиотекаре већ све колеге, сараднике, надлежне, родитеље, све заинтересоване да, остављајући лични губитак по страни, заједно проговоримо о општем заједничком добру – институцији школске библиотеке. Да ли школски библиотекари треба да галаме да би се скренула пажња на значај школске библиотеке или то треба да буде несумњива чињеница? Да ли сви знају шта раде школски библиотекари или ћемо се и даље сусретати са познатим стереотипом да су то оне тете и чике које седе у прашњавој просторији и издају књиге? Да ли се могу школски библиотекари сами изборити са предрасудама или су нам потребна системска решења и

помоћ Министарства? Да ли правила игре треба да буду за све школске библиотекарe иста укључујући знање, звање и однос према раду? На крају, јесу ли школски библиотекарe стручни сарадници или ваннаставно особље?

Број који је пред вама није испуњен само стручним радовима, јер ни тема броја није била питање струке, већ питање опстанка. То не значи да су прилози који чине овај број *Школског библиотекара* мање стручни и мање важни школским библиотекаремa, већ само да су, поред стручности и „струковности“, обојени емоцијама и саосећајношћу. Можда ће ми се замерити управо та сапатња, али после низа бројева у којима смо говорили о значају школског библиотекара, његовој важности као „координатора“ културног живота школе, о потреби да нам се помогне системским решењима, о активностима којима школски библиотекарe „оживљавају“ школу и обогаћују локалну средину, можда је време да не шаљемо поруке онима који не желе да нас чују, већ да саслушамо једни друге и оснажимо се узајамним разумевањем.

Драге колеге школски библиотекарe, сваком речју овог броја желимо да вам поручимо да сте потребни и незаменљиви!

Уредник *Школског библиотекара*

Маја Радоман Цветићанин

